

עמוס נימני:

„גם האמהות מעדיפות המבורגר על בישול!“

השבוע פרסם סקר, שלפיו 51 אחוזים מבני-הנוער מעדיפים אכילת המבורגרים בארוחות-הצהריים. פניתי לעמוס נימני, מנכ"ל רשת להמבורגרים, ושאלתי אותו אם לתוצאות הסקר יש אחיזה במציאות. כן, בהחלט כן. רואים זאת אצלנו, וגם ברשתות האחרות. ● מי הם עיקר הבאים לאכול במיסעדות שלכם? ● אמרות? ● אמרות?

מזון

כן, כאלה שמעדיפות להביא את הילדים שלהם לאכול משהו מהיר ומשביע, מבלי שיצטרכו לבשל. ● כמה שוקל המבורגר אחד? 60 גרם. ● וזה יכול להשביע? ● מנה כוללת המבורגר, צ'יפס ושתייה. זה בהחלט משביע. ● איך אתה מסביר את האהבה החדשה של הנוער? ● זה פשוט באופנה. פעם היתה הפיצה באופנה. כשזה ירד, עלה המבורגר. ● אם האופנה תשתנה, אתה תחליף מיקצוע? ● נחכה ונראה. (יוסי עינדור)

אמנון נבות:

„עברתי ממצב של כפן מוחלט למצב קיום צנוע!“

בימים אלה קיבלו סופרים ומשוררים את פרס היצירה מטעם ראש-הממשלה. זהו פרס כספי, המוענק כמילגת-קיום חודשית, לשנה. תמורת זאת מתחייבים מקבליו שלא לעבוד. ● שאלתי את אמנון נבות (36), סופר שכתב שני ספרים ושקיבל את הפרס בשנה שעברה, אם הפרס אכן סייע לו במלאכת הכתיבה. ● לגבי הפרס לא היה יעיל במיוחד. תהליך-כתיבה של ספר

סיפרות

נמשך אצלי בין שלוש לשש שנים. שנה אחת, אם כך, אינה משמעותית במיוחד. אולם היה בזה עזרה חלקית. ● מה גובה הסכום ששולם לך? ● בערך 1300 שקלים לחודש. ● וזה אינו סכום נמוך מדי? ● מובן שסכום כזה אינו מקנה תנאי-יצירה נרחבים. נראה שזה מה שהמדינה יכולה לתת לסופרים. הרוב, כאמת, נאלצים לעבוד עבודות נוספות. ● איך אתה התקיימת? ● באופן מצומצם. אשתי עבדה, ואני כתבתי ביקורות לעיתונים. לרוב אינני עובד כלל. השנה, עברתי, אם כך, ממצב של כפן מוחלט למצב קיומי צנוע. (נערה ליבוביץ)

יורם אורן:

„אולי הכדורגלנים הם עם הנהנה לסבול!“

בית-המישפט המחוזי בתל-אביב קבע בפסק-דין עקי רוני כי איתשלום שכר לכדורגלן מהווה עילה להתרת החוזה בינו ובין האגודה, ולשיחרורו ללא תנאי. שלושת התובעים היו שחקני מכבי-יפו, שטענו, באמצעות עורך-דינם, כי הקבוצה הפרה את ההסכם עימם בכך שלא שילמה להם את שכרם עבור עונת-המישחקים שחלפה, חרף פסקי-דין שניתנו נגדה על-ידי בית-המישפט. פסקי-הדין עשו להביא למהפך בכדורגל, כי שחקנים שלא קיבלו את השכר מקבוצותיהם יכולים לבקש מבית-המישפט הכרזה על שיחרורם ללא-תנאי. שחקן קבוצת-הכדורגל מכבי-שעריים, יורם אורן, המת-כונן לקראת לימודי חינוך גופני שנה ב' בסמינר הקיבוצים מגיב על הפרשה: הצדק יוצא לאור. כפי שהאגודה או הנהלת-הקבוצה דורשת משחקן להתייצב למישחקים במיטבו ולהעניק את המכסימום במיגרש, גם כשהוא חולה או כשיש לו בעיות אישיות, כך עליה לכבד את כל התנאים והסעיפים שחתמה עליהם בחוזה. אם אין היא ממלאת את תנאי החוזה, עליה לתת את כל הריון על כך. ● מפליאה העובדה שרק שלושה שחקנים הגישו את התביעה, למרות שהבעיה אינה חדשה. ● אייכבוד חווים מצד האגודות הפך לנורמה שלילית, שהכדורגלנים משלימים איתה. יכול להיות שהכדורגלנים הם עם, הנהנה לסבול ולא לפצות את פיו. מהצד השני, מנהלי הקבוצות או האגודות התרגלו לעובדה שניתן לא לכבד חושים שעליהם הם חתמו. ● יש קשר בין התביעה הזאת ובין המתרחש בכדורגל הישראלי, ובמיוחד בקבוצת הפועל תל-אביב?

כדורגל

לא. זה עיתוי מתאים, ללא כל קשר לאירועים בכדורגל שלנו. מדובר בתקופת-פגרה שהסתיימה בימים אלו, תקופת טרום-פתיחת-עונה, שבה נחתמים חוזים והסכמים לקראת העונה הבאה, משולמים כספים אחרונים לשחקנים עבור העונה שחלפה, מתנהל משאומתן על העברות של שחקנים וכו'. לכן זה טיבעי שבתקופה כזו תוגש תביעה מסוג זה. ● אתה צולע על רגל אחת. ● אמת. וזה קרה רק אמתול. יש לי, כנראה, נקע או סדק בכף-הרגל. ● כך היסעת היום לאימוני? ● בהחלט. חתמתי על הסכם, ואני מכבד אותו ככל שרק אוכל. הנה, פה יש רוגמה מוחשית לרברים שאמרת בהתלה. (עודד רכסמן)